

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-03885/21-3

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), vydává dne 15. září 2021 v souladu s § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tento příkaz:

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť šířila elektronickými prostředky obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., kterého se dopustila tím, že zaslala:

- dne 8. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] resp. [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 6. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] resp. [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 9. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] resp. [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 9. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] resp. [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 9. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] resp. [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]

- dne 7. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] resn. [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 30. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 14. května 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 21. května 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 26. května 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení „ [redacted]
- dne 26. května 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 26. května 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 2. června 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]

příčemž adresáti shora uvedených obchodních sdělení nedali obviněné souhlas se zasíláním obchodních sdělení,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas,

II. se uznává vinnou ze spáchání přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 480/2004 Sb., kterého se dopustila tím, že šířila obchodní sdělení, která skrývala nebo utajovala totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečnila, a to v případě obchodních sdělení zaslanych:

- dne 8. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted], resp. [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 6. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted], resp. [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]

- dne 9. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted], resp. [redacted] a předmětem obchodního sdělení
- dne 9. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] resp. [redacted] a předmětem obchodního sdělení
- dne 9. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted], resp. [redacted] a předmětem obchodního sdělení,
- dne 7. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] resp. [redacted] a předmětem obchodního sdělení

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy zřetelně a jasně uvést totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje,

- III. za což se jí podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., a v souladu s § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

pokuta ve výši 30.000,- Kč
(slovy třicettisíc korun českých)

splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Podkladem pro zahájení tohoto řízení je písemný materiál, který byl shromážděn v rámci kontroly sp. zn. UOOU-01271/21 provedené u [redacted] Úřadem pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) ve dnech 31. května 2021 až 8. září 2021, včetně podnětů zaslaných Úřadu. Proti protokolu o kontrole čj. UOOU-01271/21-21 nebyly obviněnou podány námitky.

K předmětu řízení správní orgán konstatuje, že obchodním sdělením ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. se rozumí všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení k návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost.

Zprávy odeslané prostřednictvím elektronické pošty, tak jak jsou specifikovány ve výroku I. měly dle správního orgánu podle jejich obsahů bez nejmenších pochybností charakter obchodních sdělení, jelikož obsahovaly nabídky antigenních testů a respirátorů s odkazem

na webové stránky [redacted], případně [redacted], [redacted] a [redacted]. Současně je nepochybné, že obviněná obchodní sdělení rozesílala opakovaně. K pojmu opakovanost správní orgán dodává, že opakovanost šíření obchodních sdělení je posuzována jako objektivní kritérium ve vztahu k jednání odpovědné osoby. Opakovanost šíření nevyžádaných obchodních sdělení tak spočívá v opakování dané činnosti, tedy v tom, kdy šířitel rozešle obchodní sdělení více než jednou. Z hlediska subjektivního, je pak k adresné opakovanosti (zaslání témuž subjektu vícekrát) přihlédnuto při ukládání správní sankce jako ke způsobu spáchání přestupku. Adresná opakovanost byla doložena u uživatelů e-mailových adres [redacted] (2x) a [redacted] (3x).

Správní orgán dále uvádí, že obviněná je dle výpisu z www.nic.cz držitelem doménových jmen [redacted], [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted] ze kterých byla obchodní sdělení zasílána, a taktéž byla v době rozesílek provozovatelem samotných webových stránek [redacted], [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted], které byly v odeslaných obchodních sděleních propagovány a v jejichž prospěch byla obchodní sdělení šířena.

Správní orgán uvádí, že obviněná je povinna při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. Podle § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. lze podrobnosti elektronického kontaktu využít za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas. Výjimku z tohoto ustanovení pak představuje § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., dle kterého fyzická nebo právnická osoba, jenž získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů, může využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejich vlastních obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby odmítnout souhlas s takovýmto využitím svého elektronického kontaktu i při zasílání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítl.

Souhlasem se rozumí svobodný, zřejmý a vědomý projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Z tohoto vyplývá, že souhlas adresáta musí prokázat odesílatel obchodního sdělení. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztažen ke konkrétnímu odesílateli. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám. Pro úplnost je třeba uvést, že dle čl. 2 písm. f)

směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a čl. 94 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46 ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) musí souhlas se zasíláním obchodních sdělení splňovat parametry souhlasu subjektu údajů dle nařízení (EU) 2016/679. Podmínky pro získání platného souhlasu dle nařízení (EU) 2016/679 jsou tak použitelné i v situacích spadajících do oblasti působnosti směrnice 2002/58/ES, resp. zákona č. 480/2004 Sb.

Obviněná v rámci kontrolního řízení uvedla, že v březnu 2021 až červen 2021 měla přístup ke zboží, které bylo v danou dobu velice potřebné, jednalo o antigenní testy a respirátory, a z toho důvodu a také z neznalosti marketingového prostředí zakoupila databázi kontaktů od firmy „EXPANZO“. Na základě takto pořízené databáze provedla v období březen 2021 až červen 2021 rozesílku obchodních sdělení na část kontaktů, cca 10.000 kontaktů z celkových 200.000 kontaktů. Obviněná dodala v rámci probíhající kontroly i samotnou databázi kontaktů, kterou přímo využila pro rozesílku předmětných obchodních sdělení, která čítala 9.889 řádků, resp. emailových adres, které byly využity pro rozesílku obchodních sdělení, a to především obcím, městům či státním institucím, ale i jiným subjektům. Obviněná však během kontroly nedoložila, resp. neprokázala, že by disponovala souhlasem adresátů se zasíláním předmětných obchodních sdělení. Po zjištění samotného problému s rozesílkou obchodních sdělení byla tato aktivita obviněnou, zastavena. Správní orgán, který je vázán povinností postupovat v souladu s § 3 správního řádu tak, aby byl zjištěn stav věci v míře odpovídající úrovni materiální pravdy, za současného přihlídnutí ke správně-trestní zásadě *in dubio pro reo* dospěl k závěru, že přestože se lze s ohledem na vyjádření obviněné v průběhu řízení i charakter její činnosti domnívat, že reálný počet zasažených kontaktů je daleko vyšší, za prokázané případy neoprávněného zaslání obchodních sdělení je možno bez jakýchkoliv důvodných pochybností považovat toliko obchodní sdělení zasláná těm adresátům, kteří podali stížnost (tedy pouze v případě obchodních sdělení uvedených ve výroku I.), došlá obchodní sdělení řádně doložili a kteří ve svých stížnostech uváděli, že odesílateli neposkytli souhlas se zasíláním obchodních sdělení a ani nejsou jeho zákazníci.

Správní orgán má tak za zcela prokázané, že obviněná svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé e-mailových adres, blíže specifikovaných ve výroku I. tohoto příkazu, dali předchozí souhlas k zasílání obchodních sdělení, čímž se obviněná dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

K výroku II. správní orgán uvádí, že dále zkoumal předmětná obchodní sdělení v tom ohledu, zda splňují ustanovení § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy, zda obchodní sdělení neskrývají či neutajují totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje.

K tomu je třeba uvést, že při dodržení zásady eurokonformního výkladu směrnice 2000/31/ES je třeba, aby „fyzická nebo právní osoba, na jejíž objednávku obchodní sdělení probíhá, byla jasně rozeznatelná“¹. Je tedy zcela logickým argumentem, že obchodní

---

¹ MAISNER, Zákon o některých službách informační společnosti, 1. vydání, C. H. BECK, 2016

sdělení má být označeno tou fyzickou nebo právnickou osobou, jejíž výrobky, zboží či služby jsou obchodními sděleními propagovány. Pro tyto účely postačí jasná a jednoznačná identifikace podnikatele, tedy například uvedení obchodní firmy či jména s dodatky a jednoznačný identifikátor, např. IČO.

Správní orgán konstatuje, že po přezkoumání zaslaných obchodních sdělení specifikovaných ve výroku II. tohoto příkazu, nebyly u obchodních sdělení zaslaných z e-mailové adresy [REDACTED] uvedeny informace o totožnosti odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňovala. Byla uvedena pouze informace [REDACTED]

Správní orgán k tomu uvádí, že pouhý odkaz, který příjemce zprávy přesměruje na webové stránky šířitele (na webové stránky toho, v čí prospěch jsou obchodní sdělení zasílána), není možné chápat jako dostatečné označení osoby, jejímž jménem se komunikace uskutečňuje, a to zejména proto, že adresát obchodních sdělení musí mít k této informaci přístup již v samotném obchodním sdělení. Nelze tedy tolerovat, aby adresáti obchodních sdělení zjišťovali totožnost toho, jehož jménem se komunikace uskutečňuje prostřednictvím proklikávání na webové stránky, navíc by takové jednání mohlo pro adresáty obchodních sdělení představovat velké bezpečnostní riziko. Správní orgán je toho názoru, že je třeba v obchodních sděleních uvádět kompletní informace odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje.

Ze shora uvedeného má tak správní orgán za zcela prokazané, že obviněná při šíření obchodních sdělení nepostupovala u části šířených obchodních sdělení v souladu s § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., neboť v zaslaných obchodních sděleních uvedených ve výroku II., nebyla uvedena totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje. Obviněná se tak dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 480/2004 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Správní orgán tak musel v rámci aplikace tzv. absorpční zásady posoudit, který přestupek spáchaný obviněnou je nejzávažnější. Dospěl přitom k závěru, že se jedná o přestupek podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť se tento přestupek vztahuje na šíření obchodních sdělení bez souhlasů adresátů, přičemž právě právní titul, tj. souhlas, je stěžejním bodem v rámci ochrany elektronické komunikace potažmo ochrany soukromí v elektronické komunikaci.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnou zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím

okolnostem a k povaze činnosti obviněné. K otázce povahy a závažnosti přestupku správní orgán vyhodnotil, že obviněná svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. a) cit. zákona). Dále správní orgán přihlédl ke skutečnosti, že v případě uživatelů s e-mailovou adresou [redacted] a [redacted] bylo do jejich soukromí zasaženo hrubým způsobem (§ 38 písm. c) cit. zákona), neboť obchodní sdělení byla na tyto e-mailové adresy zaslána vícekrát, konkrétně u e-mailové adresy [redacted] 2x a [redacted] 3x (tzv. adresná opakovanost). Ve smyslu § 40 přezkoumal správní orgán jednání obviněné také z hlediska přitěžujících okolností a dospěl k závěru, že obviněná spáchala více přestupků (§ 40 písm. b) cit. zákona), konkrétně přestupky dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 a 3 zákona č. 480/2004 Sb. Jako ke skutečnosti polehčující přihlédl správní orgán k vyjádření obviněné, která již v rámci probíhající kontroly uvedla, že veškerá aktivita týkající se zasílání obchodních sdělení byla již zastavena.

Ke správní sankci uvedené v tomto příkazu správní orgán dodává, že si je vědom závěrů Nejvyššího správního soudu České republiky, které vycházejí z rozhodnutí 1 As 9/2008-133. Správní orgán našel na www.justice.cz pouze zveřejněnou účetní závěrku za rok 2020 bez výkazu zisků a ztrát, kdy žádné jiné údaje o hospodaření nebyly ve sbírce listin zveřejněny.

Správní orgán tak považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že obviněná porušila svým jednáním povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy povinnost využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas, a povinnost stanovenou v § 7 odst. 4, písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy u zaslaných obchodních sdělení uvést totožnost odesílatele, v jehož prospěch se komunikace uskutečňuje, a proto rozhodl podle § 150 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci příkazem.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha, 16. září 2021

Mgr. Martina Šnajderová, DiS.
vedoucí oddělení obchodních sdělení
(podepsáno elektronicky)